

Maranatha Mare

Oktober 2020

Jaargang 47 No 7

Dit huis, waarin een gastheer is
wiens zachte juk geen last meer is,
dit huis is tot ons heil gegeven:
een herberg voor wie moe en mat
terzijde van het smalle pad
struikelt en langer niet wil leven –
plaats tegen de neerslachtingheid,
een pleister van barmhartigheid.

Dit huis

Dit huis, een herberg onderweg
voor wie verdwaald in heg en steg
geen rust, geen ruimte meer kon vinden,
een toevluchtsoord in de woestijn
voor wie met olie en met wijn
pijnlijke wonden liet verbinden,
dit huis, waarin men smarten deelt,
weet hoe Gods liefde harten heelt.

Dit huis, waarin een gastheer is
wiens zachte juk geen last meer is,
dit huis is tot ons heil gegeven:
een herberg voor wie moe en mat
terzijde van het smalle pad
struikelt en langer niet wil leven –
plaats tegen de neerslachtingheid,
een pleister van barmhartigheid.

Dit huis, met liefde opgebouwd,
dit gastenhuis voor jong en oud,
ligt langs de weg als een oase;
hier kan men putten: nieuwe kracht,
hier is beschutting voor de nacht,
hier is het elke zondag Pasen!
Gezegend al wie binnengaat
en hier zijn lasten liggen laat.

Uit: *Zingende Gezegend* van André Troost een lied op de melodie van Psalm 84

oktober 2020- 2

*ons sing agter maskers, die klank is sag; ons luister na die klavier, die orrel is stil
daar is mense wat nie meer saam met ons is nie, hulle is weg*

Reflectie

Verlede Sondag, op 6 September, het ons vir die eerste keer in vyf maande weer hier by die Maranatha kerk bymekaar gekom. Almal het by die deure ingekom en ons temperatuur laat neem, ons het ons hande skoongemaak en mooi gespasieer uitmekaar in die banke gaan sit. Dit het gevloei. Niemand het gestop en gewonder waarmee ons besig is nie. Dit was asof ons nog altyd ons hande skoongemaak het en ons temperature laat neem het voordat ons die kerkgebou binnegekam het. Ek sit soos altyd amper heel voor in die kerk, ek voel die lig van die loodglasvensters op my gesig en vir eers voel dit asof ek nie weg was nie – asof vyf maande nie verloop het nie. Maar soos die erediens verloop is daar oomblikke waarin 'n *oneffenheid* deurbreek, soos 'n wanklank in 'n andersins pragtige stuk musiek. En dit is die bewuswording van dinge wat nie dieselfde is as voorheen nie:

*ons sing agter maskers, die klank is sag
ons luister na die klavier, die orrel is stil
daar is mense wat nie meer saam met ons is nie, hulle is weg*

Ons moes soveel verliese absorbeer en soveel veranderinge in 'n kort tyd gewoon raak. Ons moes vinnig pak om te kan huis toe kom, of ons moes iets agterlaat om te kan huis toe kom, of ons moes 'n ander plek vir eers ons huis maak. Ons moes leer om koue meganiese masjiene om te skakel sodat hulle instrumente kan word vir warm menslike kontak. Ons moes so baie prysgee: 'n reis, 'n werksgeleentheid, 'n sportbyeenkoms, 'n musiekkonsert, 'n onthaal van 'n troue, 'n afskeidsgeleentheid van 'n naby-mens... die skeidings tussen 'privaat-tyd' en 'werk-tyd' en tussen werkklere en huisklere het vervaag. En die intensiteit van verlies het algaande toegeneem: verminderde besigheid, verminderde salaris, geen salaris, skuif na kleiner huis en dan geen huis. Dis soos golwe wat na ons toe aankom en ons absorbeer dit terwyl dit op ons breek, en ons gaan aan – omdat ons moet. Ons kyk na mekaar van masker tot masker met oë wat bietjie meer lyntjies om het, maar wat vasberade is om voort te gaan.

Al gaan ons aan en pas ons aan, uit *necessity*, raak dit alles te vinnig deel van die alledaagse. Ons probeer ou patrone en rituele en byeenkomste in 'n nuwe formaat

oktober 2020- 3

*ons sing agter maskers, die klank is sag; ons luister na die klavier, die orrel is stil
daar is mense wat nie meer saam met ons is nie, hulle is weg*

verpak. Dit is tegelyk 'n teken van ons innovasie en ons behoefte om alles dieselfde te hou. En dit is hier waar ek besef ek het nodig om 'halt' te roep, te stop. Ek benodig 'n oomblik van erkenning, 'n oomblik van stilstand, refleksie, en van rou. In 'n gedig wat die Joodse digter Olga Kirsch 'n hele paar dekades gelede geskryf het, vertel sy die verhaal 'n man wat 'n offisier was in die Russiese weermag. Die gedig se titel is, *Sy naam was Sasha*. Kirsh sluit die gedig af met die woorde, '... wat sy verhaal beteken, weet ek nie ... maar ek wou sy naam 'n oomblik in ons tyd *ontruk aan die vergetelheid*'. Sy wou keer dat sy naam in die golwe van tyd, ook ons tyd, wegspoel. So, sy staan 'n oomblik stil, en erken sy bestaan, noem sy naam en daardeur kan tyd en geleentheid nie oor hom spoel nie.

Dit is wat ek vanoggend hier doen. Al is ons innerlike krag en ondersteuningsnetwerke miskien sterk genoeg om ons te help om een voet voor die ander een te sit, kan ons nie aangaan asof die verliese nie plaasgevind het nie, en asof ons nie verander is nie – op maniere wat ons nog eintlik moet besef. Hier, in die huisruimte van die Marantha kerk, stop ons dus vir 'n oomblik die see van golwe en ons erken:

Dat hierdie tyd vir ons almal op verskillende maniere geraak het;
Dat van ons se bestaan nie meer dieselfde is nie;
Dat ons verliese gelyk het; En dat ons ruimte hier *anders* is: Rieneke en Coby is nie meer by ons nie...en Piet Geysers, 'n vriend van hierdie gemeente, is weg.
So erken ons die baie ander wie se lewe verander is deur hulle naby-mense wat weg is.

Daarom gaan ek nou 'n kers aansteek, ter erkenning van dit alles, om dit te ontruk aan die vergetelheid. En terwyl ons na die orrel luister daarna, laat ons elkeen reflekteer en erken, sodat ons van hier af kan uitgaan, getroos deur ons erkenning en ons menslikheid en die vaste oortuiging that *we will weather the storm* – veral omdat ons wat hier is, reeds deur ander storms is.

Tanya van Wyk

oktober 2020- 4

*ons sing agter maskers, die klank is sag; ons luister na die klavier, die orrel is stil
daar is mense wat nie meer saam met ons is nie, hulle is weg*

Gemeentenieuws : een nieuw leven

Op 12 september 2020 is geboren Aron de Jong, zoon van Quincy en Shanelle de Jong, kleinzoon voor Eddie en Joke de Jong en Hannie de Jong. Hij is geboren op 41 weken, en was 53cm lang en woog 3.05kg. Gefeliciteerd iedereen en veel plezier!

Gemeentenieuws

Op 6 september was het weer zover, na 5 maanden zijn wij weer begonnen met onze wekelijkse erediensten. De eerste eredienst was bijzonder: geen stroom, een nieuwe organist/pianist, iedereen mondkapjes op, namen op lijst zetten, temperatuur opnemen en handen ontsmetten. Maar wat waren we allemaal blij om weer bij elkaar te zijn en samen een eredienst mee te maken.

De afgelopen 5 maanden heeft Yolanda iedere week een inspirerende overdenking geschreven die wij konden delen via Facebook, e-mail, onze website en zelfs WhatsApp. In de Stille Week onderweg naar Pasen was er iedere dag een overdenking.

Er zijn begrijpelijk nog genoeg mensen in onze gemeenschap die liever nog niet naar de kerk komen vanwege de Corona risico. Wij gaan dus nog door met de wekelijkse overdenking en verspreiden het via alle kanalen.

Hartelijk dank aan Yolanda voor de inspirerende en prachtige overdenkingen en bereidwilligheid om nu preken en overdenkingen te maken!

Wij verwelkomen onze nieuwe organist Johan van Staden. Johan is niet onbekend bij de gemeente, hij heeft al twee keer als aflos organist bij ons gespeeld als Milton voor een paar maanden naar Nederland ging.

Johan heeft gestudeerd aan de Universiteit van Pretoria vanaf 1983 tot 1989, en behaalde de graden BA Teologie en BD. Zijn scriptie thema was : “Die plek van sang en musiek in die erediens”.

oktober 2020- 5

*ons sing agter maskers, die klank is sag; ons luister na die klavier, die orrel is stil
daar is mense wat nie meer saam met ons is nie, hulle is weg*

Hier volg 'n lys van die CV van Johan waar hy oor al as organist gespeel het:

Ek het in die volgende gemeentes diens gedoen as orrelis:

- Aflos orrelis Ned. Geref. Gemeente Elsburg-Suid 1980-1982.
- Orrelis Ned. Geref. Gemeente Elsburg-Suid 1982-1986.
- Orrelis Ned. Geref. Gemeente Elsburg 1987-1989.
- Nasionale Diensplig: Aflos orrelis in 'n Weermag gemeente 1990
- In die bediening in Ellisras en Naboomspruit 1991-2000. In beide gemeentes het ek gereeld die orrel bespeel, die kerkkoor afgerig en was ek dirigent van die Naboomspruitse Kerkkoor. Die koor het bestaan uit koorlede van al die kerke op die dorp.
- Lid van die Psalmberymingskommissie van die 4 Afrikaanse kerke wat meegewerk het aan die nuwe liedboek 1993-1996.
- Adviseur vir die AP Kerk Naboomspruit met die oprigting van 'n pyporrel 1999
- Tree uit die bediening 2000.
- Orrelis Ned. Geref. Gemeente Naboomspruit 2000-2003.
- Orrelis Ned. Geref. Gemeente Roodepoort 2003-2005.
- Orrelis Ned. Geref. Gemeente Florida-Suid 2005-2011
- Orrelis St. Martin's in the Veld Anglikaanse Kerk 2011 tot op hede.

Johan is naast 'n organist ook 'n leraar in Afrikaans aan Johannesburg Girls Preparatory School in Berea. **Welkom Johan!**

Parksorg

Wij ontvingen de volgende briefje van Parksorg:

Goeie more Ferdi,

Ons het verlede week 'n wonderlike skenking van menige sakke klere (nuut en gebruik) ontvang van die KykNet Span. Na aanleiding van my gesprek met Rudi (Rudi Trap – red), het hy my verwittig dat die voorreg om van die KykNet span 'n fantastiese en mees waardevolle donasie te ontvang, aan jou te danke is deur jou voorstel aan en goedkeuring en van Park Sorg se 24/7 verswakte verpleegsorg institusie.

Namens bestuur, personeel en ook veral ons spesiale gemeenskap van inwoners, wil ons net hartlik BAIE DANKIE! sê vir jul getroue ondersteuning en onderskrywing van Park Sorg en sy spektrum van verpleeg en sosiale versorging.

Woorde sal nooit genoeg die waarde van julle lojale en deurgaanse ondersteuning kan beskryf nie.

Ferdi, jul getroue ondersteuning bevestig voorwaar jou stempel van goedkeuring en heg onbepaalde waarde aan Park Sorg. Die gebaar beklemtoon ook ons doelwit om deurgaans die hoë standaard van verpleegsorg, die vlak van gerief en welstand, lewenstyl en lewenswyse, lewens-omstandighede en akkommodasie, en algehele gehalte versorging van verswakte inwoners, te handhaaf, en waar moontlik te verbeter. Hierdie gebaar van omgee is voorwaar 'n aansporing om te volhard in die strewe en visie vir deurgaanse, volgehoue en beste professionele verpleegsorg- en sosiale dienste gelewer, en, sodoende die brose lewens-standaard van soveel mense te help vergemaklik.

God's rykste seeninge word jul toegewens,

Jaqui Smith

oktober 2020- 6

*ons sing agter maskers, die klank is sag; ons luister na die klavier, die orrel is stil
daar is mense wat nie meer saam met ons is nie, hulle is weg*

Community Matters

“Two people are better off than one, for they can help each other succeed. If one person falls, the other can reach out and help. But someone who falls alone is in real trouble”

Ecclesiastes 4:9-10

Our family lives in the “Redwood Empire” of northern California, within half an hour of Armstrong Woods and two hours from the Avenue of the Giants. I’ve always marveled when standing inside a grove of redwood trees. Though the trees tower hundreds of feet overhead, and some of those trees are so big you can link hands with ten people and still not encircle the base, these giants have a shallow root structure. A good wind would blow one over if it were standing alone like an oak tree on a hillside. But because the redwoods grow close together, the roots are interwoven, adding strength so that when the winds come and the rains pound and soak the soil, these trees stand and continue to grow – some for more than a thousand years.

This reminds me of my church family. We come together to focus our hearts and minds on the Lord above, our light and our salvation. As He teaches us, we encourage one another, we embrace in joy and sorrow, we pray for each other, and we acknowledge our need for one another. Alone we are weak and easily threatened by the winds of temptation and discouragement. But as a community of believers, we can draw strength from one another for whatever storms may come, standing firm and continuing to grow in faith.

In Ecclesiastes 4, the wise king Solomon wrote, “Two are better than one. . . . Pity anyone who falls and has no one to help them up” (NIV). If just one other person can be a source of strength, how much more can a larger community be? After all, the redwoods’ roots aren’t connected only to the trees on either side of them. They extend up to one hundred feet from the base of the tree in every direction — far enough to connect with scores of other redwoods.

Next time you’re struggling and in need of encouragement, imagine yourself intertwined with believers all around you, held up by the combined strength of their roots. That’s an image worth holding on to.

Uit: “Earth Psalms: Reflections on How God Speaks through Nature”

by Francine Rivers and Karin Stock Buursma

oktober 2020- 7

*ons sing agter maskers, die klank is sag; ons luister na die klavier, die orrel is stil
daar is mense wat nie meer saam met ons is nie, hulle is weg*

The Door of Reconciliation

In 1492, two Irish families, the Butlers of Ormonde and the Fitzgeralds of Kildare, were involved in a bitter feud. This disagreement centred around the position of Lord Deputy. Both families wanted one of their own to hold the position. This tension broke into outright warfare and a small skirmish occurred between the two families just outside the city walls.

The Butlers, realising that the fighting was getting out of control, took refuge in the Chapter House of Saint Patrick's Cathedral. However, the Fitzgeralds followed them into the Cathedral and asked them to come out and make peace. The Butlers were afraid that if they did, they would be slaughtered, and so refused.

As a gesture of good faith, the head of the Kildare family, Gerald Fitzgerald, ordered that a hole be cut in the door. He then thrust his arm through the door and offered his hand in peace to those on the other side. Upon seeing Fitzgerald was willing to risk his arm by putting it through the door, the Butlers reasoned that he was serious in his intention. They shook hands through the door, the Butlers emerged from the Chapter House and the two families made peace.

Today this door is known as the "Door of Reconciliation" and is on display in the Cathedral's north transept. This story also lives on in a famous expression in Ireland "to chance your arm".

<https://www.facebook.com/RareIrishStuff>

Sietske wil haar publiek laten nadenken door dansen

Wat is de laatste keer dat jij je heerlijk hebt laten gaan op de dansvloer, of daarbuiten? Dansen is gezond. Niet alleen voor je lichaam, ook voor je hart. Sietske de Kievit is oprichter van Dansjewel en moedigt mensen aan te dansen.

Ik heb een haat-liefdeverhouding met dansvloeren. Eigenlijk wil ik wel, maar schaamte houdt me tegen. Ik bedoel, 't ziet er natuurlijk niet uit, die half afgemaakte bewegingen terwijl ik vanuit mijn ooghoeken in de gaten houd wie er het eerst in een schaterlach zal uitbarsten. Dus houd ik mijn *moves* veilig binnen de vier muren van ons huis. En dan alleen bij sporadische opwellingen.

'Dansen is beter dan sporten'

Super zonde, vindt Sietske de Kievit (28) uit Zwolle. "Ik heb een college bijgewoond van Erik Scherder over dansen en ons brein. Wat blijkt: dansen is beter dan sporten. Echt, er zijn onderzoeken die dat bewijzen. Als je danst, spreek je het limbische brein aan, dat is het deel van je hersenen waar emotie, genot, motivatie en het emotioneel geheugen vandaan komt. Dansen roept emoties en gevoelens op die je niet kunt oproepen als je leest, schrijft of praat. Het is alsof je communiceert op een ander level, zowel met jezelf als met de mensen om je heen. En je beweegt nog ook."

oktober 2020- 8

*ons sing agter maskers, die klank is sag; ons luister na die klavier, die orrel is stil
daar is mense wat nie meer saam met ons is nie, hulle is weg*

Dansjewel

Sietske maakte meerdere dansen rondom grote, herkenbare thema's. *No Longer Slaves* is misschien wel de bekendste. Deze dans voerde ze uit op de EO Jongerendag van 2017. Sietske is oprichter van Dansjewel (dansjewel.nl) en werkt drie dagen per week als coördinator voor de sportcommunity Next Move (nxtmove.nl). Daar startte ze onlangs met de missie Intendance, een zeventvoudige beweging voor en door dansers rondom gebed, praise, worship, profetie, genezing, onderwijs en outreach. Sietske: "De danswereld staat bekend om de heftige concurrentie onderling. Dat is niet waar God ons wil hebben. Deze beweging is juist bedoeld als ondersteunende en verzorgende tak voor, zoals ik het noem, het leger van Gods dansers."

Paar jaar zeuren

Zelf was ze nog jong toen allereerst haar moeder ontdekte dat Sietske kon dansen. "Ik wilde op hiphop, maar dat mocht niet. Voor mijn ouders stond het te ver af van het christen-zijn." Na een paar jaar zeuren, begon ze op haar veertiende met streetdance. In mum van tijd was ze verkocht, en langzaam maar zeker ontdekte ze haar eigen stijl: modern, gecombineerd met hiphop lyrical. "Ik houd van de vloeiende bewegingen van moderne dans, geïnspireerd door een goede tekst. Met het strakke van hiphop leg ik vooral accenten. Hoe je het ook noemt, ik wil vooral mijn hart in een dans kunnen leggen. Je kunt doen alsof je boos *bent* - over onrecht bijvoorbeeld - of een situatie zo doorleven dat je de boosheid *voelt*. Ik kies voor dat laatste. Pas dan kan ik een boodschap overbrengen aan het publiek."

Hardnekkige leugen

Onlangs nog maakte Sietske met meerdere dansers een dans over het 'je te veel voelen', een thema dat rechtstreeks uit haar eigen leven komt. "Het is precies wat ik altijd heb geloofd: dat ik te veel ben en niet interessant genoeg om een verhaal te vertellen over onderwerpen die mij raken. Het klopt niet, dat weet ik wel, maar deze hardnekkige leugen is diepgeworteld in mijn leven. De periode dat ik mij op zo'n dans voorbereid, ervaar ik dan ook veel strijd. Zeker in de week voorafgaand aan het optreden. Dan ben ik zó moe. Tot ik daadwerkelijk op de dansvloer sta. Dan doorleef ik het helemaal en is het daarna letterlijk klaar. Of liever: genezen."

'Tijdens de dans was letterlijk en figuurlijk ruimte voor de Heilige Geest'

"Die dans had ik een enorm bijzondere ervaring tijdens de uitvoering. Iemand speelde de Heilige Geest in de dans, met een gouden vlag in de hand. Uiteindelijk hing die vlag boven mij. Ik keek omhoog en voelde me zo beschermd en geborgen. Ik werd bevrijd van alle pijn en leugens die het 'te veel voelen' hadden aangericht. Echt een cadeau. Zeker omdat ik al mijn dansen normaal gesproken helemaal plan. Maar hier was letterlijk en figuurlijk ruimte voor de Heilige Geest. Zo bijzonder!"

oktober 2020- 9

*ons sing agter maskers, die klank is sag; ons luister na die klavier, die orrel is stil
daar is mense wat nie meer saam met ons is nie, hulle is weg*

Stoute dansschoenen

Met haar dansen wil Sietske vooral het publiek laten nadenken over thema's die ze in haar leven tegenkomt, zoals 'je te veel voelen', 'perfectie en imperfectie', 'leugens en waarheid'. En ze wil mensen zoals jij en ik aanmoedigen om zélf de stoute dansschoenen aan te trekken. "Er zijn zoveel mensen – zoals jij – die van zichzelf zeggen dat ze niet kunnen zingen. Maar eenmaal alleen in de tuin, of onder de douche zingen ze toch. Daarop hoop ik ook als het over dans gaat.

Dansen maakt vrij

Dansen maakt je vrij, want het brengt je in verbinding met je hart en alles wat daarin opgeborgen is. Echt, het maakt niet uit hoe je danst. Mooi of lelijk. Langzaam of snel. Uitbundig of ingetogen. Het enige wat je hoeft te doen, is muziek draaien die God eert. Voor het woord prijzen bestaan in het Hebreeuws zeven woorden, drie daarvan gaan over een lichamelijke uiting: knielen, je handen omhoogheffen en uitstrekken. Dat zegt volgens mij genoeg."

4 Tips van Sietske voor beginnende dansers

1. Veroordeel jezelf niet, maar heb genade.
2. Start in een veilige omgeving. Dansen is kwetsbaar en slaat zomaar om in schaamte. Dus begin in de badkamer met de deur op slot, en niet in een kamer vol mensen. In elke danszaal staat een spiegel, maar gebruik die, zeker in het begin, niet. Dan hoef ook niet zo snel iets te vinden van je eigen *moves*.
3. Ontdek je eigen stijl, en dat kan prima een mix van stijlen zijn. Er is ook niet iets als een 'christelijke stijl'. Elk christelijk nummer kan tot zijn recht komen met zowel hiphop, moderne als klassieke dans, en alles wat daartussen zit.
4. Speel, en ontdek wat je met je lichaam kunt. Doe een pose die je nog nooit gedaan hebt, en beweeg naar een tweede pose die je nog niet eerder deed. Of beeld je eens in dat je lichaam uit verf bestaat. Welke bewegingen ontstaan er dan? Ga je lichaam af en stel jezelf vragen als: Wat kan ik allemaal met mijn arm doen? Met mijn benen? Mijn buik? Draai rondjes, geef een stoot, beweeg al je vingers apart van elkaar...

<https://eva.eo.nl/artikel/2020/09/sietske-wil-haar-publiek-laten-nadenken-door-dansen>

Jerusalema: dance craze brings hope from Africa to the world amid Covid

South African music track and dance steps created in Angola have caught the imagination of politicians, priests and millions more

A song from South Africa that has gone around the world and been endorsed by presidents and priests has become the sound of the pandemic for millions across southern Africa.

oktober 2020- 10

*ons sing agter maskers, die klank is sag; ons luister na die klavier, die orrel is stil
daar is mense wat nie meer saam met ons is nie, hulle is weg*

Last week the Jerusalema dance challenge was endorsed by President Cyril Ramaphosa ahead of the country's plan to open up to tourism on 1 October.

The simple dance routine to the 2019 hit Jerusalema by Master KG and Nomcebo Zikode has provided an uplifting soundtrack for difficult times and has now been streamed more than 60m times on Spotify.

The upbeat song is a lamentation for God to take the singer to the heavenly city. The track topped the South African charts in December but in February, as lockdowns began to seem like a possibility, it was a group of friends in Angola who shot a video dancing to the song that sparked the global trend.

In the video, over lunch, a group of young men holding plates of food start to demonstrate the dance routine to their female counterparts who then join in. It was followed by another video from Portugal, setting the tone for how international the #JerusalemaDanceChallenge would prove to be.

"It is a dance that was done by people from Angola, then Portugal followed and it just went viral from that point," Master KG said in an interview with South African newspaper Sowetan.

Clips of dancers across the globe now include nuns, construction workers, police officers, waiters and fuel attendants.

Emotional videos of healthcare workers in South Africa, Zimbabwe, Italy, the Democratic Republic of the Congo, the US, Australia and Puerto Rico have become an uplifting source of hope for patients fighting Covid-19, as some countries experience a second wave.

South African police officers have joined in while army personnel in Ghana also strutted their stuff in their camouflage.

Choreographers around the world have posted tutorials online while celebrities such as footballer Cristiano Ronaldo and singer Janet Jackson have posted shout outs to the song, which has already garnered 140m views on YouTube.

Not to be outdone are newly married couples who have used the dance to celebrate their love while the sight of Catholic priests dancing to Jerusalema raised eyebrows among spectators.

Businesses have also taken advantage of the dance challenge to advertise their products as demand remains suppressed due to the lockdown.

oktober 2020- 11

*ons sing agter maskers, die klank is sag; ons luister na die klavier, die orrel is stil
daar is mense wat nie meer saam met ons is nie, hulle is weg*

The song scaled new heights this month when it was named the most popular track on Shazam.

Master KG has been elated by his creation's global success.

"It's so beautiful to see how Jerusalema has taken over the world, to see how far it has gone. The song did amazing at home. It ruled the streets and people created memories of the song," he said in the interview with Sowetan.

South African president Cyril Ramaphosa urged his citizens to take part in the dance challenge "to reflect on the difficult journey we have all travelled, to remember those who have lost their lives, and to quietly rejoice in the remarkable and diverse heritage of our nation".

Speaking on the country's Heritage Day he said: "And there can be no better celebration of our South African-ness than joining the global phenomenon that is the Jerusalema dance challenge. So I urge all of you to take up this challenge on Heritage Day and show the world what we are capable of."

The challenge, according to Nigerian musician Burna Boy, who featured on the Jerusalema remix, should be a unifying force for Africa.

"My hope is that it unites us through our divisions and misunderstandings and dance together. We are not in competition, we are one Africa, we are united," the 2020 BET award best international act winner said.

<https://www.theguardian.com/global-development/2020/sep/24/jerusalema-dance-craze-brings-hope-from-africa-to-the-world-amid-covid>

Cradle of Hope – Christmas gifts for children in need

Dear CRADLE Friends,

The Cradle of Hope annually collects Christmas gifts for abandoned, abused, traumatised, orphaned, sick, HIV positive and socially disadvantaged babies, toddlers and teenagers.

As a non-profit organization receiving zero funding from the Government it is only with generous gestures from big-hearted people like yourselves, that our organisation has been able to undertake and accomplish various projects like this, and to ensure that for every one of our precious children, Christmas is a special for them too.

During December 2019 our list contained the names of 670 disadvantage children, who through your generosity each received a beautiful Christmas gift. We just cannot do this without your help. We are currently compiling our Christmas lists and should

oktober 2020- 12

*ons sing agter maskers, die klank is sag; ons luister na die klavier, die orrel is stil
daar is mense wat nie meer saam met ons is nie, hulle is weg*

you wish to receive the list with the names and ages of our Cradle children, please e-mail me at melodie@thecradleofhope.org and I will forward the list to you.

Due to the law and legislation to ensure the anonymity of our children we can only publish their first names and their ages. No surnames can be made public. Unfortunately due to the safety and well-being of our children, we cannot allow our children to personally receive gifts from persons, whom to them, are strangers. Please do not request photos of the children receiving the gifts, as the South African Government POPI Act 4 of 2013 LAW prohibits us from doing this.

Just a couple of suggestions:

- Please forward this e-mail to your family and friends. We really need your help!
- Please do not spend more than R350-00 to a maximum of R400-00 on the gift.
- Please buy the children something age-appropriate.
- Possible present contents:
 - A new toy – age appropriate;
 - a puzzle;
 - a new t-shirt / new shorts / new skirt / new shoes;
 - toiletries (toothbrush, toothpaste, face cloth, bar of soap; deodorant / roll-on /shampoo / conditioner for the older children);
 - a packet of sweets (please no chocolate – as this sometimes melts in the box and creates a huge mess);
 - perhaps a colouring book and some pencils or crayons;
 - stationery for school going children;
 - a school bag;
 - a small story book; a note-pad for the older children;
 - a pair of socks; a towel etc.

Please use your own discretion – this is only a guideline.

Many of our children, with our assistance, have requested a school bag, instead of toys. We try to focus on their needs.

Please wrap the gifts using a gift-packet or a shoebox, which you may cover with some nice coloured paper.

Please do not seal the boxes/packages. Unfortunately, due to many previous party disasters we need to check each box to ensure that the gift is suitable, before handing them out to our children.

Please write the name of the child and the child's age on the gift wrapping or on the bag or on the box in which you deliver the gift.

Please do not commit to supply a gift and then not honour your commitment. This causes great pressure for us. If you commit to supplying a gift please honour your commitment.

All gifts to please be delivered or couriered to THE CRADLE OF HOPE by **11 December 2020**.

oktober 2020- 13

*ons sing agter maskers, die klank is sag; ons luister na die klavier, die orrel is stil
daar is mense wat nie meer saam met ons is nie, hulle is weg*

Delivery address:

40 Nellie street,
West Krugersdorp, 1739

Or

37 Dekker street
West-Krugersdorp, 1739

You can also post gifts to THE CRADLE OF HOPE, P.O. Box 2648, Noordheuwel, 1756.

Please send me an e-mail at melodie@thecradleofhope.org and advise the name of the child / children that you have chosen, so that I may remove their names from the list.

A list is also available of the ladies that we assist at our projects, should you wish to bless them with a small gift as well. Should you require this list please request this from me at melodie@thecradleofhope.org.

If you would like to support us financially, or choose a child and then pay the money for the gift into our bank account (we will then go and buy the gifts), please make your donation to:

THE CRADLE OF HOPE,
First National Bank,
Krugersdorp 250241,
Account no: 6218 035 2628.

REF: Your name.

Article 18a TAX CERTIFICATES can be issued for all donations, on request.

Thank you for caring about our needs!

CRADLE blessings and kind regards,

Melodie van Brakel

melodie@thecradleofhope.org

(Brief verkort – redactie)

Reinier van den Berg: 'Wist ik wie Jezus wás of wie Hij ís?'

Wat kreeg Reinier mee over God en het geloof en waar staat hij nu?

Weerman Reinier van den Berg groeide op in een christelijk gezin. Na zijn studie in Wageningen belandde het geloof echter op een zijspoor. Totdat God ingreep tijdens een tornadoreis in de Verenigde Staten. "Op Schiphol merkte mijn vrouw direct dat ik serieus veranderd was."

Reinier van den Berg (1962) was tussen 1989 en 2018 vaste weerman bij RTL. Tegenwoordig is hij vooral duurzaam ondernemer en spreker, en richt hij zich met een startend bedrijf op het duurzaam verwerken van plastic afval.

Hij groeide als jongste van drie jongens op in een gezin dat naar de plaatselijke christelijk-gereformeerde kerk ging. "Als klein knulletje ging ik met mijn ouders twee

oktober 2020- 14

*ons sing agter maskers, die klank is sag; ons luister na die klavier, die orrel is stil
daar is mense wat nie meer saam met ons is nie, hulle is weg*

keer mee naar de kerk: om tien en vijf uur. Ik vroeg natuurlijk wel: ‘Moet dat nou echt? Is één keer niet genoeg?’ Mijn ouders gingen daar op een wijze en liefdevolle manier mee om. Ze luisterden naar ons en vooral toen we tiener waren, lieten ze de teugels een béétje vieren en hoefden we niet altijd ’s middags. We gingen soms ook wel naar kerken die qua liedkeuze en preek wat lossier waren.”

Genieten van de blijdschap

Reinier vertelt dat in zijn eigen gemeente het accent lag op het feit dat mensen zondaren zijn. “Nu is dat ook wel zo,” zegt hij. “Maar als je daar alle accent op legt, vergeet je te genieten van de blijdschap in het geloof die God je ook geeft.”

Toch kijkt hij allesbehalve met wrok terug op de kerk van zijn jonge jaren. “De jeugdvereniging was leuk. Daar dronken we ook een cola, aten we pinda’s en luisterden naar moderne muziek, soms met dans. Verder zongen we bij de gitaar liedjes als ‘Go, tell it on the mountain’. Op de jeugdvereniging heb ik mijn vrouw leren kennen. We hebben ook samen catechisatie gehad.”

Op welke manier gaven jouw ouders de geloofsopvoeding vorm?

“Het geloof was verweven met hun dagelijks leven. In hun vrije tijd waren ze actief voor de kerk. Zo leefden ze ons het geloof voor. En zij hebben dat ook weer van hun ouders geleerd. Ik vind het mooi dat het geloof zo van generatie op generatie is overgeleverd. Al die gezinnen groeiden op in totaal andere tijden, maar bij elke generatie was het geloof een ankerpunt.

Mijn ouders waren wijze, belezen mensen. Ze geloofden niet alleen met het hart, maar ook met het verstand. Zo las mijn vader boeken over geloof en wetenschap en schepping en evolutie. Ik herinner me een boek van Arie van den Beukel: De dingen hebben hun geheim. Hij had een serieuze boekenkast vol theologische boeken, vooral ook over de schijnbare tegenstelling tussen geloof en wetenschap. Schijnbaar, want die twee kunnen prima samengaan. Toen ik op kamers woonde, sprak ik daar veel over met mijn vader. De Bijbel staat vol met geloofshelden die hun vragen afvuren op God. Ik had die vragen ook: hoe dan? Waarom dan?”

Kun je die vragen concreter maken?

“In Wageningen studeerde ik Milieukunde. Ik kreeg vakken als ecologie, gezondheidsleer en andere colleges over het ontstaan van het leven. Met een gelovige studievriend boomden we door over de ouderdom van de aarde en de rol van God daarin. Als ik in het weekend thuis was, ging ik daarover ook in gesprek met mijn vader.”

Oorsprong van het leven

De thema’s houden hem nog steeds bezig. Over de schepping en de rol van God kan hij ’s nachts wakker liggen. “Ja, letterlijk. Maar dat is niet erg. ’s Nachts kun je het meest geconcentreerd denken. Ik vind het heel interessant om over de oorsprong van het leven na te denken. De christelijke natuurkundige Cees Dekker schrijft er

oktober 2020- 15

*ons sing agter maskers, die klank is sag; ons luister na die klavier, die orrel is stil
daar is mense wat nie meer saam met ons is nie, hulle is weg*

bijzondere boeken over; voor sommige christenen is dat een brug te ver, maar zelf deel ik de standpunten van Dekker.”

Hoe interessant hij de discussie ook vindt, Reinier blijft graag bescheiden. Hij verwijst naar de oudtestamentische figuur Job. “God vraagt hem: waar was jij eigenlijk toen ik de aarde schiep? Kortom, we weten heel veel niet.”

Heeft je geloof ook dieptepunten gekend?

“Na mijn afstuderen was het geloof voor mij moeilijk te combineren met m'n wetenschappelijke kennis; het werd een randverschijnsel in mijn leven. Tot 1996. Toen maakte ik met collega's een tornadoreis door de Verenigde Staten. Tijdens die reis vroeg een man met het syndroom van Down twee keer aan mij of ik wist wie Jezus is. Dat zette me aan het denken. Wist ik wie Jezus wás of wie Hij ís? Voor mij gold op dat moment het eerste. Jezus was voor mij verleden tijd geworden. Samen met andere gebeurtenissen, zoals het vinden van een piepklein foldertje met de Bijbeltekst Romeinen 10:13 in een smoezelige toiletruimte langs de snelweg, bracht dat mij dichterbij God. Op Schiphol merkte mijn vrouw direct dat ik serieus veranderd was. Mijn uitstraling was anders; ik straalde iets van mijn teruggevonden geloof uit. Ik kreeg het van God, want het is niet je eigen verdienste als je het geloof ontvangt.”

Enorme lijdensweg

Toch betekende dit niet dat Reinier sindsdien nooit meer vragen of moeilijkheden op zijn pad kreeg. In 2001 werd bij zijn vrouw Vera borstkanker in een vergevorderd stadium ontdekt. Een intensief traject van behandelingen volgde. “Terugkijkend vraag ik me af hoe we erdoorheen zijn gekomen. Het was een enorme lijdensweg. Uiteraard in de eerste plaats voor mijn vrouw, met al die behandelingen – operaties, chemo en bestralingen – maar toch ook voor de rest van het gezin, onder wie onze zonen van destijds 4, 9 en 11 jaar. Achteraf begrijp ik niet hoe ik dat als jonge vader heb kunnen dragen. Ik had een veertigjarige werkweek en nu kwam het huishouden ook op mijn schouders terecht. Gelukkig kregen we veel hulp uit de kerk.”

En jij presenteerde 's avonds ogenschijnlijk vrolijk het weer?

“Jazeker – je moet wel. Ook in crisistijd is het je beroepsverantwoordelijkheid om je werk op een goede manier te doen. Ik ervaar mijn werk ook als een roeping waar ik zo goed en mooi mogelijk gehoor aan wil geven, ook als de omstandigheden zwaar zijn of ik niet heb geslapen. We hebben in die periode ervaren dat we door God zijn gedragen. Vera is volledig genezen, maar het had totaal anders kunnen aflopen. Dat het soms ook niet goed afloopt, zie ik ook om ons heen. Daar is even hard gebeden, maar toch sterven zij wel. Waarom is ons gebed wel verhoord en hun gebed niet? Daar kom je niet uit.”

Welke invloed heeft die periode gehad op je leven?

“Het heeft mijn leven veranderd. We maakten met elkaar een diepe ervaring door en maakten kennis met de kwetsbaarheid van het leven. We werden stilgezet, maar daarna gaat het leven ook wel weer door. Dan neem je afstand van die periode. Nu

oktober 2020- 16

*ons sing agter maskers, die klank is sag; ons luister na die klavier, die orrel is stil
daar is mense wat nie meer saam met ons is nie, hulle is weg*

we het erover hebben, weet ik weer hoe groot de nood was. Maar ook in mijn jeugd hadden we te maken met veel ziekenhuistoestanden. Mijn moeder tobde met allergieën. Ze droeg het zo moedig mogelijk en probeerde een goede moeder te zijn. Ze kreeg de kracht om dat jaar in, jaar uit naar beste kunnen, op een liefdevolle manier, te doen. Door de steun die ze had aan haar geloof, kregen wij niet veel mee van haar ziekte.”

Weer naar de kerk

De afgelopen 25 jaar verzorgde Reinier lezingen en preken in kerkdiensten en op jeugdverenigingen. Inmiddels heeft hij behoefte aan meer rust in het weekend. Hij gaat graag naar de protestantse gemeente – “met een christocentrische prediking” – waar hij lid van is. “Toen onze eigen jongens opgroeiden, gingen we vaker naar evangelische gemeentes, omdat dat dichterbij hun beleving stond. Tegenwoordig zitten we elke zondag in onze eigen kerkbanken en worden we opgebouwd door een mooie preek, fijne liederen en na afloop koffie en iets lekkers. Dat laatste is een belangrijk onderdeel! Onze gemeente heeft een speciaal bakrooster, zodat er elke week iets lekkers is. Gelukkig kunnen we, na de lockdown, weer naar de kerk. Maar de derde helft, koffie met wat lekkers, kan nog even niet. Dat missen we wel.”

Verlang je weleens terug naar het kinderlijke geloof van vroeger?

“Nu je het me zo vraagt, is het inderdaad prettig als je heel makkelijk alle Bijbelverhalen als letterlijk kunt aannemen. Maar het is óók mooi als je gelooft met de volle breedte van je verstand en wetenschappelijke kennis kunt koppelen aan je geloof in God. Het geloof is geen statisch begrip, maar een weg die je gaat van kind, puber, adolescent tot volwassene. Halleluja-momenten en momenten van vragen en vertwijfeling kunnen elkaar afwisselen. Iedere weg is uniek. Dat is fantastisch om te zien en bovendien: God geeft ons die dynamiek en vrijheid. We hebben de vrijheid om zijpaadjes in te gaan en op onze bek te gaan. Dat zag je ook bij het volk Israël, dat vreemde goden aanbad, of bij het verhaal van de verloren zoon. Geen zonde is te erg; je kunt altijd bij God terugkomen, als je oprecht om vergeving vraagt!”

Je zei dat je het mooi vindt dat het geloof via de generaties heen door wordt gegeven. Hoe is dat gegaan bij jouw zoons?

“De oudste twee jongens zijn inmiddels zelf jonge vaders en gaan naar evangelische en baptistengemeentes. Mijn kleinzoon Levi is nu 2,5 jaar en toe aan verhalen over de ark van Noach. Mijn jongste zoon studeert in Delft Life Sciences en krijgt vakken als genetica en erfelijkheidsleer. Of hij zich ook aansluit bij een gemeente weet ik niet; ik hoop het wel. Nu is hij een zoekende student en het geloof een zijpaadje. Als hij thuis is, hebben we discussies over het ontstaan van het leven. Hij zit in de fase die ik in Wageningen zelf had. En net zoals mijn vader met mij in gesprek ging, doe ik dat nu met hem.”

Geschreven door Sjoerd Wielenga

<https://visie.eo.nl/artikel/2020/09/reinier-van-den-berg-met-mijn-vader-sprak-ik-veel-over-geloof-en-wetenschap>

oktober 2020- 17

*ons sing agter maskers, die klank is sag; ons luister na die klavier, die orrel is stil
daar is mense wat nie meer saam met ons is nie, hulle is weg*

Dienstrooster oktober 2020				
	4 oktober	11 oktober Koffiedrinken	18 oktober Avondmaal	25 oktober
1	H Kettner	E de Jong	F Smal	F vd Kuil
2	T van Wyk	T van Wyk	E de Jong	T van Wyk
3		J de Jong	D Kruger	JW Hoorweg
4			N Knoester	H Kettner
5			A Knoester	L Dibb
6			H Kettner	
7			J de Jong	
Groet		I Pol	W Kruger	H Kettner
Bloemen	E vd Kuil	H Kettner	D Kruger	C de Wee
Koffie		I Tanzer		
		H Kettner		

oktober 2020- 18

*ons sing agter maskers, die klank is sag; ons luister na die klavier, die orrel is stil
daar is mense wat nie meer saam met ons is nie, hulle is weg*

Agenda oktober 2020		
Zondag 4	10h00	Eredienst Ds Y Dreyer
Dinsdag 6	9h30 – 13h30	Kerkkantoor
Zondag 11	10h00	Eredienst Ds Y Dreyer Koffiedrinken
Dinsdag 13	9h30 – 13h30	Kerkkantoor
Zondag 18	10h00	Eredienst Ds Y Dreyer Avondmaal
Dinsdag 20	9h30 – 13h30	Kerkkantoor
Zondag 25	10h00	Eredienst Ds Y Dreyer
Dinsdag 27	9h30 – 13h30	Kerkkantoor

Verjaardagen oktober 2020		
zaterdag 3	Tanya Griesel	078 503 2142
woensdag 7	Nel van Driel	011 973 2354
dinsdag 13	Mieke McDonald	011 475 4375
woensdag 14	Monique Schmidt	011 864 1174
zaterdag 24	Yvonne de Koster	011 682 2163

oktober 2020- 19

*ons sing agter maskers, die klank is sag; ons luister na die klavier, die orrel is stil
daar is mense wat nie meer saam met ons is nie, hulle is weg*

MARANATHA KERK	
Webadres	http://www.nlgemeente.co.za
Facebook	http://tinyurl.com/FBMaranatha
Straatadres	Sherborneeweg 3, PARKTOWN
Postadres	Nederlandsprekende Gemeente Postbus 84552 GREENSIDE 2034
Predikante	Ds Yolanda Dreyer 012 348 9850 / 082 893 2104 yolanda.dreyer@up.ac.za
Kerkkantoor Dinsdag ochtend 9h30 – 13h30	Jan-Willem Hoorweg 011 726 1409 / 082 557 0047 nlgemeente@mweb.co.za
Bank Details	Beneficiary: Ned. Hervormde Kerk Nedbank Current Account 1979 316872 Branch: Nedbank Fox Street, Code 190805 Code 198765 for online payments
Scriba Redactrice Mare	Ellen van der Kuil 011 478 1082 / 083 626 3272 evdkuil@gmail.com
Scriba Registratie	Hanja Kettner 012 654 7692 / 082 546 8471 hanja.kettners@vodamail.co.za
Kassier	Marco van Wieringen 011 442 9696 marcovw@mweb.co.za
Koster	Ferry van der Kuil 011 478 1082 estruct@iafrica.com
Organist	Johan van Staden 082 928 5874 jvstaden@webmail.co.za

oktober 2020- 20

*ons sing agter maskers, die klank is sag; ons luister na die klavier, die orrel is stil
daar is mense wat nie meer saam met ons is nie, hulle is weg*